

Een leuke vondst

Op een dinsdagavond in augustus 1996 werd ik gebeld door secretaris Eef Lubbersen van de Oudheidkundige Vereniging 'Ermelo'. Hij had een telefoontje gehad van iemand van de Telgter-Buurtweg die bij graafwerkzaamheden op muurresten was gestuit. Eef had de geïnteresseerde vinder doorverwezen naar Bram van Sprang, enthousiast en vooral ook deskundig amateurarcheoloog en conservator van de Gemeentelijke Oudheidkamer in Ermelo. Eef meende dat het mij ook wel zou interesseren.

Nou, hij sloeg de spijker op de kop. Een klein kwartiertje later was ik met enkele oude kaarten op zak op weg naar de Telgter-Buurtweg.

Het bleek dat de graafwerkzaamheden hadden plaatsgevonden bij het huis op nummer vijf. Tot voor kort had daar de familie Ruitenbergh gewoond en het huis, oorspronkelijk een arbeiderswoning, was getooid met de naam Klein Kindergoed.

Ik werd daar vriendelijk te woord gestaan door de toenmalige bewoner, de heer Reeze. Hij liet mij zien waar het om ging. In een kuil was op een diepte van ongeveer anderhalve meter een soort bak of goot van hout te zien. Daarboven waren stenen of muurresten te zien. Ik volg nu even het verslag van het onderzoekje dat Van Sprang hier een dag later instelde.

"Ik bekeek achter het pand een graving die tot ca. 1 meter diepging. Onderin, tot nog een halve meter dieper, was een oude watergoot blootgelegd. Deze bestond uit dikke eikenhouten planken en was met vierkante draadnagels van 10 cm lengte in elkaar getimmerd. De grondplank was ca. 30 cm breed en de opstaande planken ca. 20 cm breed, de dikte 3,5 cm. (...) Volgens mw. Reeze zou haar man ook wel eens muurresten in de tuin, een paar meter terzijde, gevonden hebben. (...) Bij het zoeken naar aardewerkresten kwamen in de uitgeworpen grondhopen wat bruin geglazuurd pot- en komfragmenten tevoorschijn, welke van 1700 tot 1900 gedateerd kunnen worden. Er lag echter ook een halve kloostermop van 13 cm. breed. Deze kan uit de middeleeuwen dateren."

Voor mij was wel duidelijk dat het hier ging om resten van het oude Kindergoed dat in oude papieren vanaf 1503 voorkwam. Al tussen 1807 en 1830 was de bebouwing hier verdwenen. Een van de percelen op deze plek droeg nadien de veldnaam 'De Huisstede van het Kindergoed'. Dat had ik altijd beschouwd als een verwijzing naar een verdwenen behuizing. Vandaar mijn enthousiasme bij het horen van de vondst.

Hoewel het huis van op nummer vijf oud lijkt te zijn en volgens kenners ook oud bouw materiaal bevat, is het nu maximaal 130 jaar oud. Enige relatie met het rond 1820 verdwenen Kindergoed lijkt er niet te zijn.

Eén bijzonderheid is wel leuk om nu nog te vertellen. Toen de familie Reeze hier rond 1990 kwam wonen, vertelde een bejaarde voorbijganger dat hier vroeger een kasteel had gestaan. Helaas waren er toen te weinig aanknopingspunten om in contact te komen met deze man die een verhaal, al 170 jaar uit overlevering bekend, doorgaf aan een volgend geslacht.